

[Justitsministeren.]

den meddelte Indrejsetilladelse til Werner Calm, har Retten overhovedet ikke været i Tvivl om, at der i denne Sag ikke var ført Sandhedsbevis, hvilket for øvrigt ogsaa var umuligt, og at der overhovedet intet Grundlag var for en Beskyldning om Indsmugling af kommunistiske Provokatører. Justitsministeriet havde altsaa overhovedet ikke paa nogen Maade faaet Indtryk af, at Werner Calm skulde være Forbryder, endsiges kommunistisk Provokatør her eller andetsteds.

Med Hensyn til de politiske Flygtninge, som Forsvareren under Frits Clausen-Sagen ønskede Oplysninger om, og som den ærede Forespørger ogsaa hentyder til, naar der staar:

„i de personlige Tilfælde, som Forsvaret i Straffesagen . . . forgæves søgte at faa oplyst“, skal jeg give følgende Oplysninger. Med Hensyn til Werner Calm, der jo aldrig har været her i Landet, maa jeg altsaa henvise dels til Redegørelsen, dels til det, jeg nu har oplyst, idet jeg blot skal fremhæve, at det alene er Principperne for den politiske Asylret, der har bevirket, at Justitsministeriet er gaaet med til at forsøge at hjælpe den paagældende til at faa et midlertidigt Ophold her, indtil hans Udrejse til Sydamerika kunde foregaa — altsaa rent humane Hensyn.

Hvad angaar de øvrige 8 „jødisk-kommunistiske Provokatører“ — i Gaaseøjne —, skal jeg først fremhæve, at ingen af de paagældende forinden Indrejsen havde søgt om, endsiges faaet Indrejsetilladelse, idet de alle paa en enkelt nær har indsneget sig her i Landet paa illegitim Vis, enten sneget sig over Grænsen uden om Paskontrollen eller indrejst paa en Rejselegitimation, som de med Urette har været i Besiddelse af. Med Hensyn til disse Personers Indrejse turde det altsaa være saa temmelig absurd at paalægge mig noget Ansvar, da det dog endnu ikke er overdraget mig at være Grænsevagt. Af de 8 Personer er i øvrigt 3 allerede rejst ud af Landet igen, medens der er givet de øvrige midlertidig Opholdstilladelse her efter Anerkendelse som politiske Flygtninge. Kun 1 af de 8 paagældende kan med Sikkerhed siges at være Jøde, men det er rigtigt, at de alle har deltaget i kommunistisk Virksomhed i Tyskland, saaledes at

de ikke uden meget alvorlig Fare kunde vende tilbage til deres Hjemland. Deres Opholdstilladelse her i Landet har stadig været betinget af, at de afholder sig fra politisk Agitation og enhver anden Form for politisk Virksomhed.

Med Hensyn til at give nærmere Oplysning om disse enkelte Flygtninge skal jeg kun bemærke følgende: Det vil sikkert forstaas af alle, at det for de politiske Flygtninge ikke sjældent vil kunne blive skæbnesvangert, om der offentligt fremkom nærmere Oplysning om deres tidligere Virksomhed i Tyskland. Allerede af denne Grund vilde Justitsministeriet, saafremt Spørgsmaal om Fremlæggelse af Akterne vedrørende de nævnte Personer under Frits Clausen-Sagen var blevet forelagt Ministeriet, have modsat sig en saadan Fremlæggelse. Hertil kom imidlertid, at Fremlæggelse af Akterne intet som helst Formaal havde, da Meddelelse af Opholdstilladelse til de paagældende var et Udslag af det almindelige Asylprincip og ikke havde ringeste Forbindelse med Spørgsmaalet om Indsmugling af kommunistiske Provokatører. Jeg kan imidlertid af de samme Grunde, som det vil forstaas, heller ikke her for det høje Folketing offentligt meddele disse personlige Oplysninger, men maa indskrænke mig til en i Almindelighed holdt Redegørelse for Asylretten og dens Udøvelse.

Naturligvis er jeg særdeles villig til, om det ønskes, over for Det udenrigs-politiske Nævn at give alle disse Oplysninger med Navn o. s. v. vedrørende disse Flygtninge. Jeg har heller intet som helst imod, om Det udenrigspolitiske Nævns Medlemmer maatte ønske at gøre sig bekendt med samtlige Akter vedrørende samtlige nævnte Personer.

Til Slut vil jeg blot slaa fast, hvad jeg allerede udførligt har fremhævet: Jeg giver mig ikke af med nogen Virksomhed i Retning af at indsmugle Flygtninge, mindst af alt kommunistiske Provokatører, men saa længe vi anerkender Asylretten her i Landet, kan det ikke og skal det ikke undgaas, at ogsaa Flygtninge, der er Kommuniste, nyder godt deraf. Det bliver imidlertid ikke taalt, at disse Flygtninge udøver politisk Virksomhed her i Landet, og sker det, vil de risikere en Udvisning uden Hensyn til, hvilken Fare for deres Liv eller Frihed dette